

get i f.eks. det konkrete eksempel med § 245 om alvorlig vold: Jamen vi synes, det er i orden med den domspraksis, hvor straffene ligger nede i den nederste ottendedel.

Så kan vi bare konstatere, at domstolene holder sig inden for strafferammen, men at straffene ligger nede i den nederste ottendedel, og at flertallet i Folketinget synes, det er rigtigt. Så kan man da ikke bebrejde domstolene noget, men man kan bebrejde fru Sandy Brinck og hele det øvrige flertal.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Hvis man nu et kort øjeblik gik ind på hr. Helge Adam Møllers tankegang om, at vi sender signaler, som domstolene indretter sig efter, ud over at vi giver dem nogle strafferammer, kan domstolene efter den debat, vi har haft i dag, ikke være i tvivl. Samtlige ordførere har taget voldsomt afstand fra voldtægt, der kan ikke være nogen som helst tvivl om det. Det signal er fuldstændig klart, men domstolene skal stadig holde sig inden for strafferammen. Jeg forstår stadig ikke hr. Helge Adam Møller, men signalet er klokkeklart.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Helge Adam Møller for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kan helt bekræfte, at det bliver den sidste korte bemærkning for mit vedkommende.

Det er ikke et klokkeklart signal, der er sendt efter den debat, der er foregået i dag. Man kan kun sende klokkeklare signaler til domstolene ved at ændre lovgivningen, og det troede jeg fru Sandy Brinck vidste. Vi har spurgt gang på gang, og vi har fået kloge svar fra både den nuværende og den tidligere justitsminister, som siger, at den eneste måde, hvorpå man klokkeklart kan sikre en ændret domspraksis i op- eller nedadgående retning, er ved, at dette Folketing vedtager et lovforslag. Det behøver ikke altid ændre strafferammen, det kan gøres på anden måde, og beslutningsforslaget henviser jo også til, at det kan gøres på en anden måde.

Men kun en ny lov kan ændre domstolens praksis. Vi kan sige, hvad vi vil fra denne talerstol, men det ændrer ikke noget, før vi har stemt og vedtaget et lovforslag. Det fastholder jeg.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

30) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 26:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af mulighed for straksdomme efterfulgt af straksafsoning for debuterende kriminelle under 23 år.

Af Karsten Nonbo (V) og Thomas Christfort (KF) m.fl.

(Fremsat 31/10 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Beslutningsforslaget fra Venstre og Det Konservative Folkeparti pålægger regeringen inden udgangen af dette folketingsår at fremsætte de nødvendige forslag til lovændringer og foretage de fornødne ændringer i de administrative forskrifter med henblik på at indføre straksdomme efterfulgt af straksafsoning for debuterende kriminelle unge under 23 år, således at de forhindres i at hænge fast i kriminalitet.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at det er vigtigt at sætte hurtigt og konsekvent ind over for unges kriminalitet, helst inden den unge låses fast i en kriminel løbebane. Jeg er bare ikke enig med forslagsstillerne i, at det er hurtige straffe på 2 til 4 dages fængsel, der er vejen frem. Erfaringerne fra navnlig udlandet viser, at korte fængselsophold ikke har den tilsigtede kriminalpræventive effekt over for kriminalitetstruede unge, som forslagsstillerne hævder. Der er tværtimod nærmest den modsatte effekt, altså at de derigennem kommer til at hænge fast i krimi-